

“

Avcılar Rehberlik ve Araştırma Merkezi

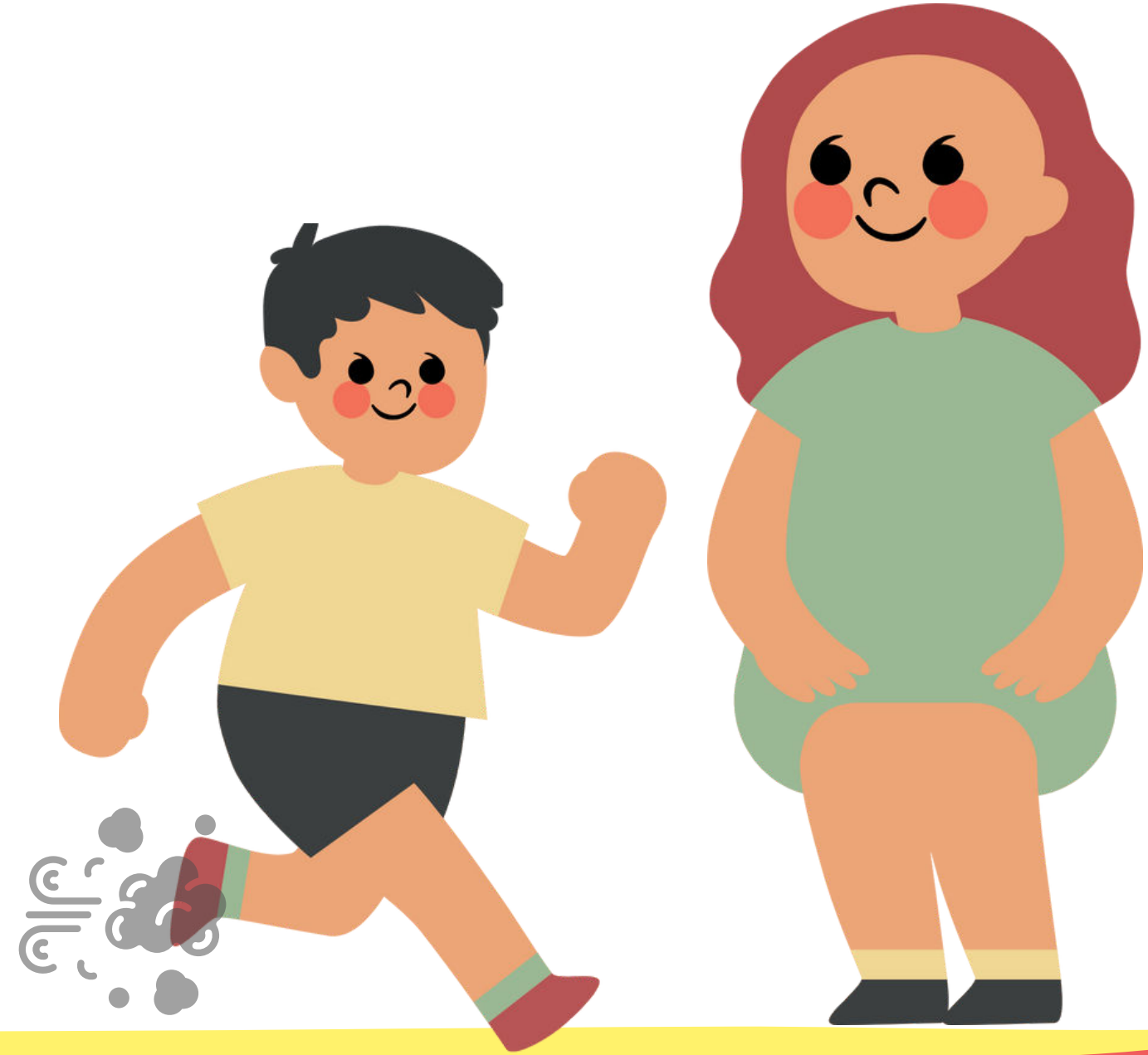
"KIRMIZI ÇİZGİ"

Merhaba, Bu

EMİR.

Emir bir gün koşarak eve girdi. "Anne Besim Amca park yerini kırmızıya boyadı. 'Burası benim park yerim.' diye de bağırıyordu. Çok kızgındı." diye olanları annesine anlattı. "Niye kırmızıya boyadı ki? Bu renk bana yasak Őeyleri hatırlatıyor." dedi, Emir.

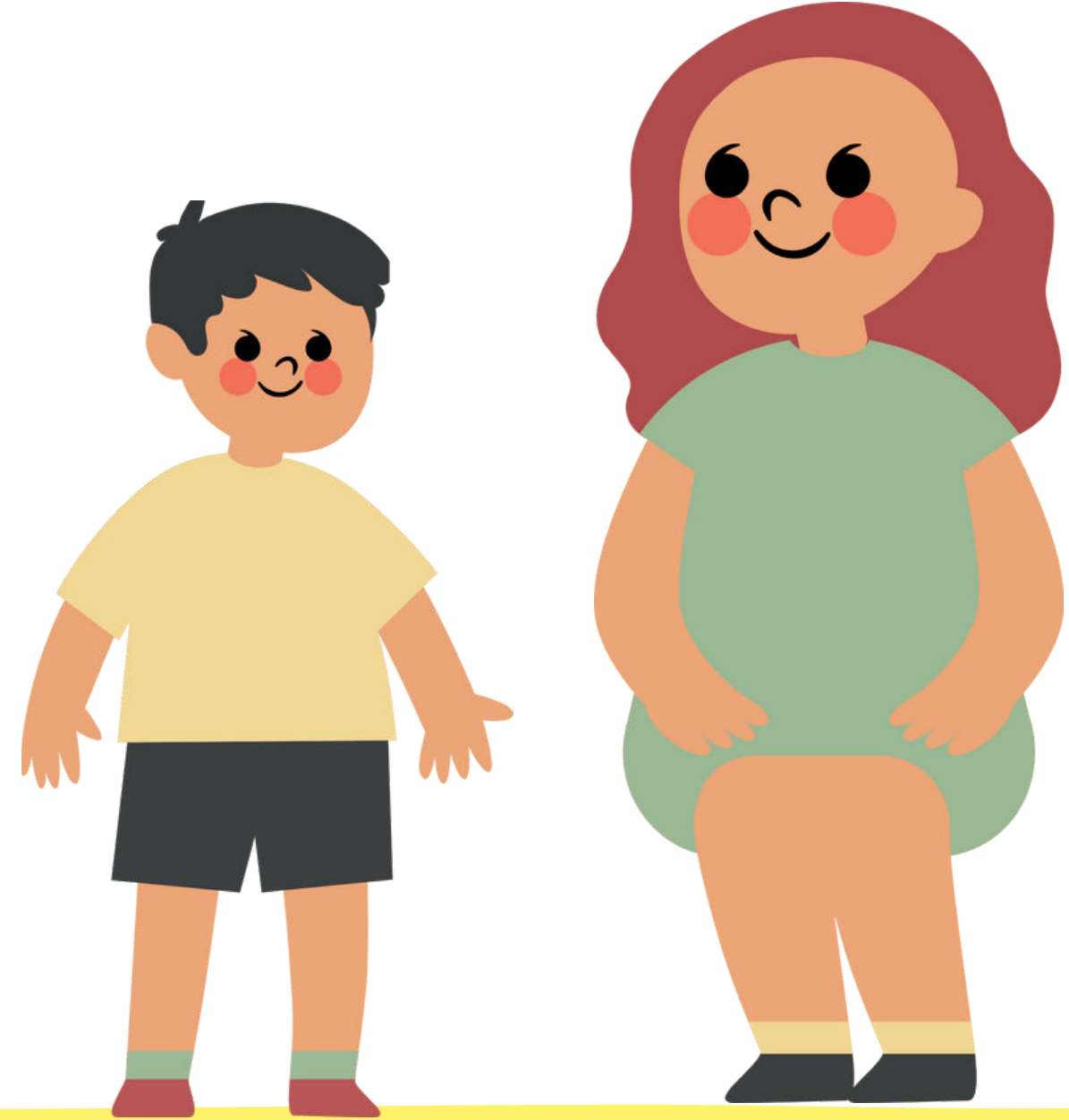

Annesi gülümsedi. "Kırmızıya boyadı çünkü Besim Amca kendi park yerine başkalarının park etmesini istemiyor."

Kafası karışan Emir, "Kırmızı renk arabalar için mi yani? Kırmızı Işık gibi mi?" diye sordu.

Annesi açıklamaya başladı: "Bir şeyin
kırmızı çizgisi dediğimizde ona
yaklaşmanın yasak olduğunu anlarız."

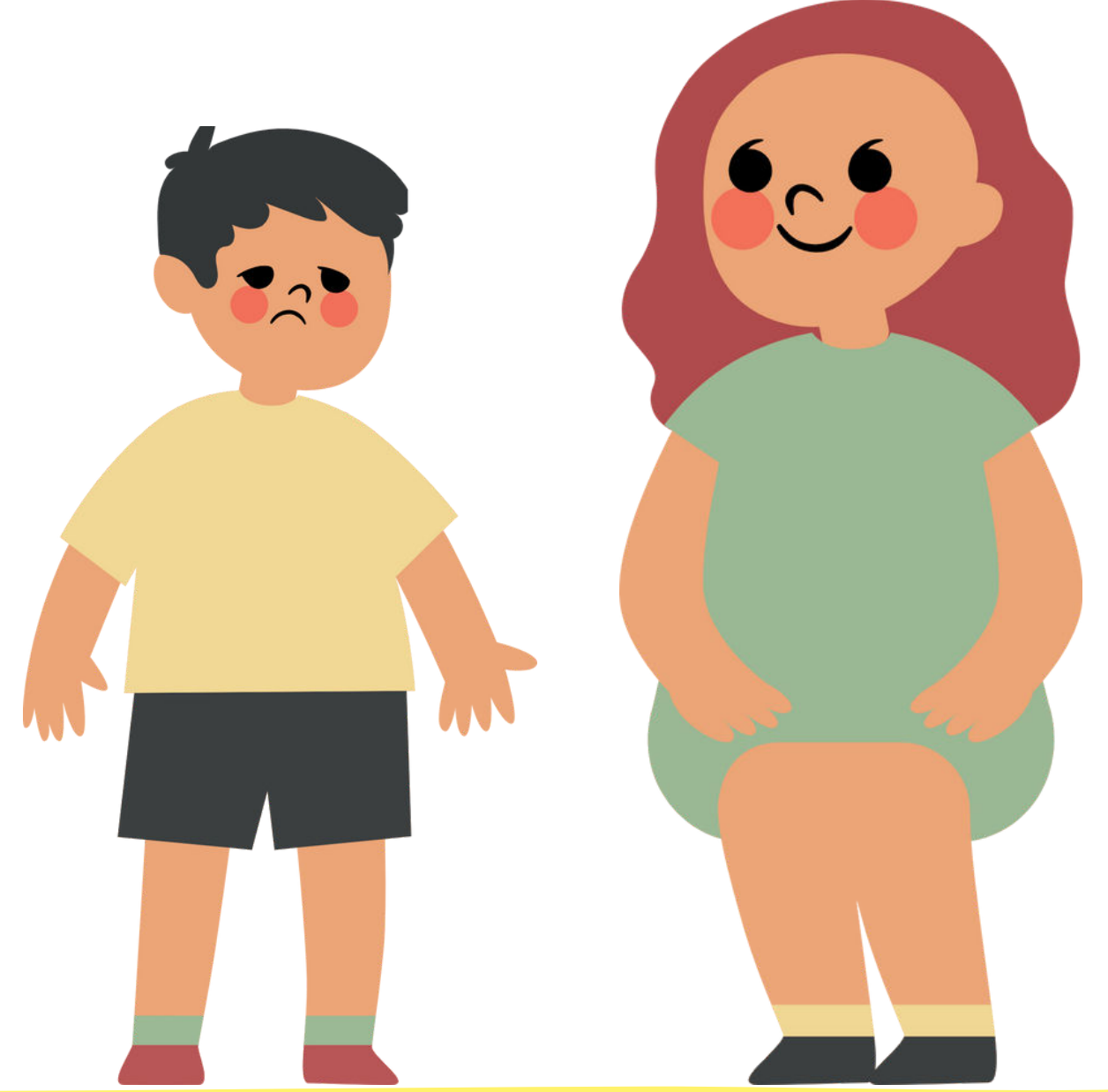

Emir heyecanla araya girdi: "Tamam
anladım. Bu oyuncaklarım ve
eşyalarım kırmızı çizgi içinde demek
oluyor. Kimse onlara dokunamaz
özellikle de kardeşim Rana."

"Eh haklı sayılırsın." dedi annesi.

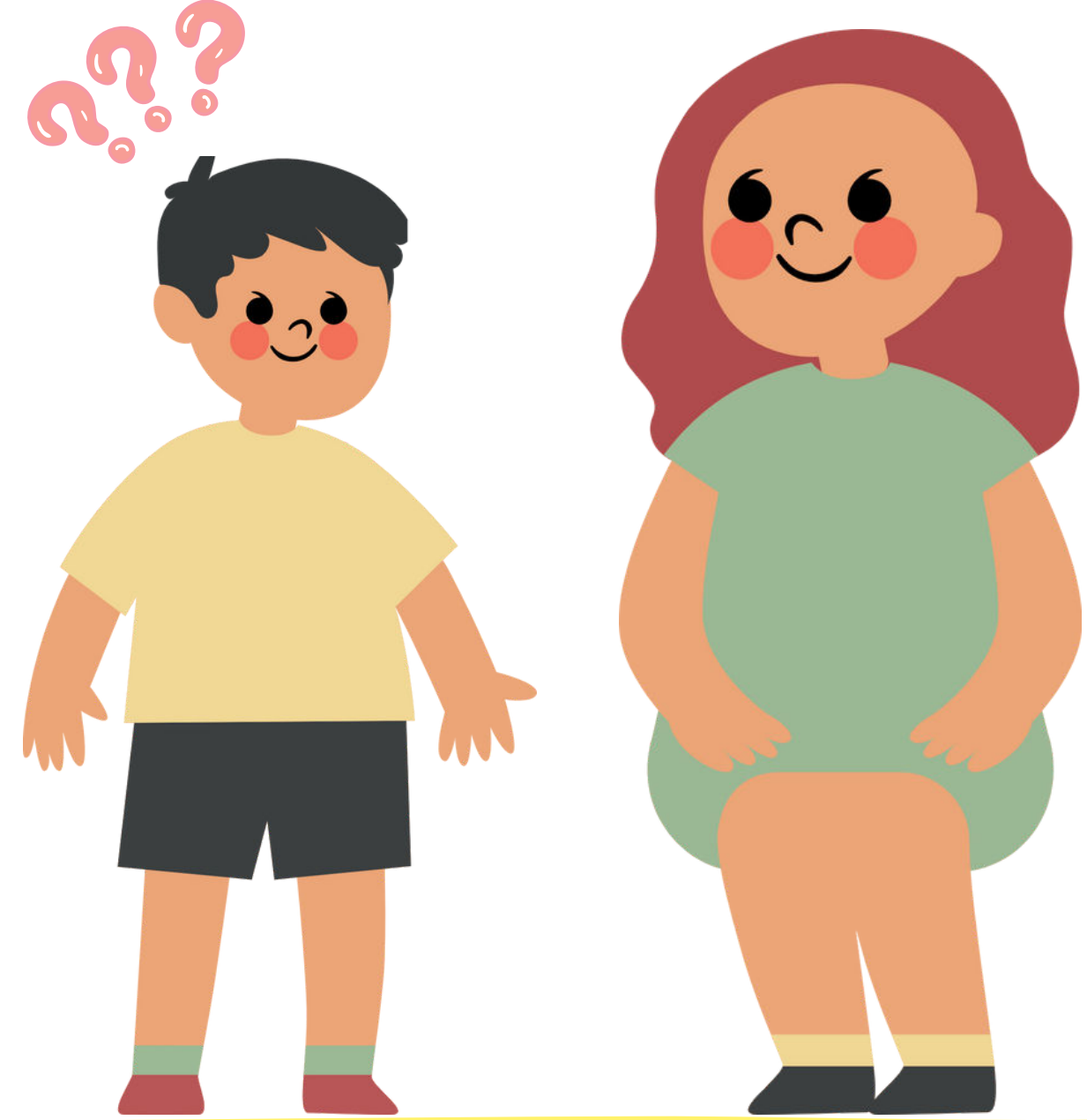
"Öyleyse Rana'nın oyuncakları da kırmızı çizginin içinde. Sen de onlara dokunamazsın." diye açıkladı. Emir cevap vermedi, belki bu fikir pek hoşuna gitmemiştir.

"Fakat" diye devam etti annesi. "Bunlardan çok daha önemli kırmızı çizgiler var."

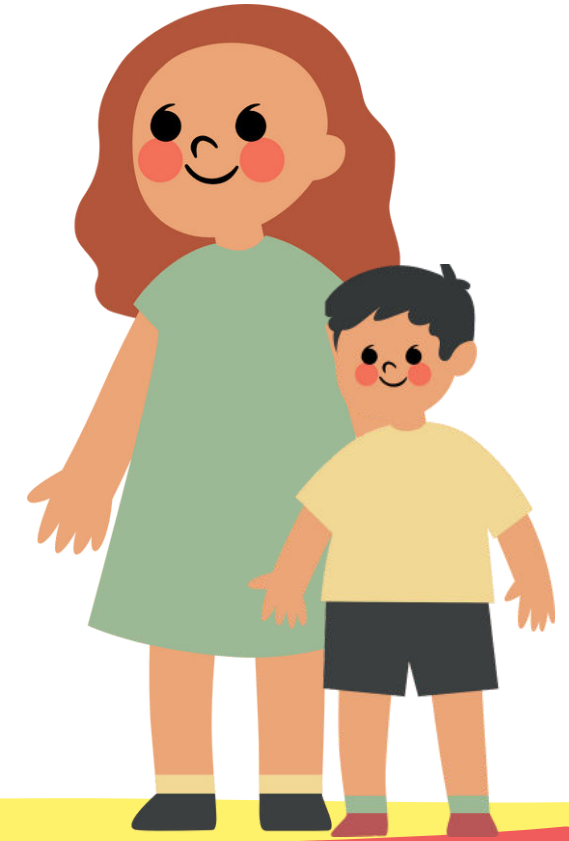
"Ne gibi?" diye sormakta gecikmedi Emir.

"Bak sana şöyle anlatayım o zaman." dedi annesi.

"Ülkemiz bizim kırmızı çizgimizdir. Evimiz de ailemizin kırmızı çizgisidir. Başka hiçbir ülke topraklarımıza izinsiz giremez. Onu bizden alamaz. Tıpkı evimize yabancı insanların izinsiz giremeyeceği gibi."

"Aile bireyleri de birbirinden ayrılmaz ve ne olursa olsun birbirini incitmez."

"Yabancılara asla kapıyı açmam. Rana beni sinir etse de ailemi seviyorum." dedi, Emir.

"Ama Rana seni çok seviyor." dedi annesi.
Sonra da ekledi. "Yuvamız bir arada
yaşadığımız yerdir. Senin zihnin ve bedeninin
de burada büyür. Ayrıca vücudun da bir
kırmızı çizgidir."

"Vücudum mu?" diye hayretle kendine baktı
Emir.

"Elbette, bedenine de özen göstermelisin.
Kimsenin canını yakmasına, sana vurmasına
ya da sana dokunmasına izin vermemelisin."

Emir "Hele bana vurmaya kalksınlar, onlara
gününü gösteririm." dedi .

"Emir! Hatırlıyor musun insanlara vurmanın bir işe yaramadığını konuşmuştuk? Ayrıca ben sadece vurmaya kastetmemiştim." diye eklemişti annesi.

"Vücudunda özel bölgeler var, oralara senden başka kimse dokunamaz. Sadece seni yıkarken ben ya da bazen anneannen dokunabilir, o kadar."

"Sadece benim mi özel bölgem var?" diye sordu, Emir. "Peki ya Rana'nın?"

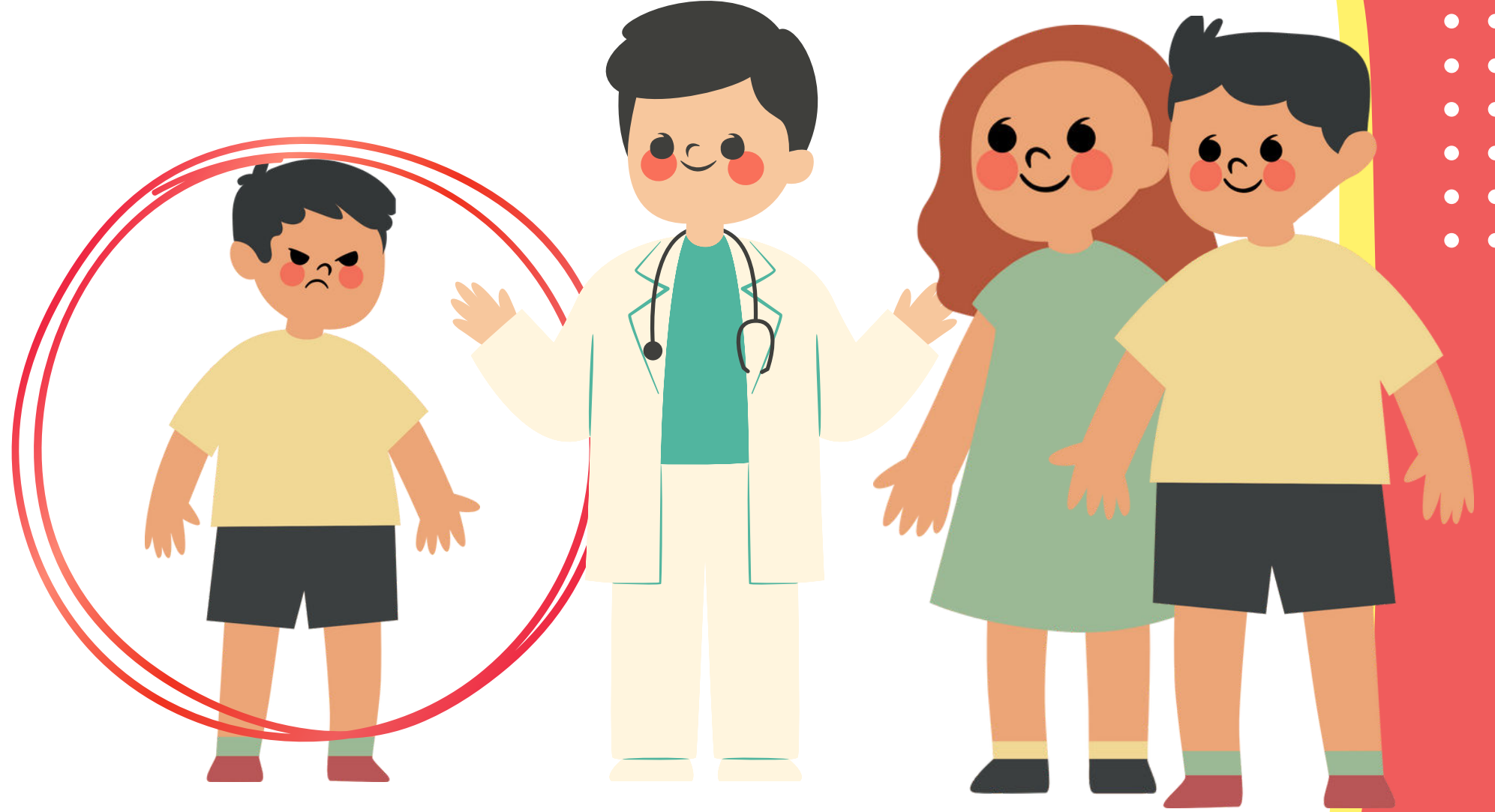
"Senin, Rana'nın her çocuğun ve her insanın vücudunda özel bölgeler var. Ne kadar iyi davranırlarsa davransınlar yabancıların özel bölgelerine yaklaşmasına ve dokunmasına izin vermemelisin."

"Arkadaşın, komşun, tanıdığın biri dahi olsa hiç kimse sana bu şekilde yaklaşamaz."

Anne diye aceleyle söze başladı Emir. "Doktor Amca bana dokunuyor. Bazen şeker de veriyor. Artık ona gitmek istemiyorum. Ardından da fısıltıyla "Özel bölgelerime de dokunuyor." diye ekledi.

Annesi gülümsedi ve şöyle dedi: "Ama biz senin yanındayken dokunuyor. Bunu söylediğin iyi oldu. Ne zaman aklını karıştıran bir şey olursa gelip bana sor ki sana yardım edebileyim."

"Fakat" diye devam etti. Biz yanında yokken biri sana dokunursa, seni rahatsız etmeye kalkarsa ve bunları kimseye söylememeni tembih ederse çok dikkatli ol. Dediđi hiçbir Őeyi kabul etme."

"En 6nemlisi senden ne kadar
b6y6k ve g6c6l6 olursa olsun
sakın korkma ve utanma. G6c6l6
ve cesur ol."

Annesi şefkatle Emir'in omuzlarından kavradı. "Böyle bir şey başına gelmeyebilir. Bizimle güvendesin, ayrıca sen akıllı bir çocuksun. Ama ola ki biri seni rahatsız eder, sana dokunmaya kalkarsa o zaman bir aslan gibi "Hırrrrrrrrr!" diye kükre."

Hrrrr!!
Hrrrr!!
Hrrrr!!

"Bir ceylan gibi hemen kořup
kaçmaya çalış. "Hayırrrr!" diye
bağır. Sesin her yerden
duyulsun."

"En önemlisi yakın bulduğun herkese bunu söyle, bana, babana, dedene, anneannene, öğretmenine ya da güvendiğin birine. Sakın söylemekten vazgeçme. Bizler seni koruruz ve sana yardım ederiz.

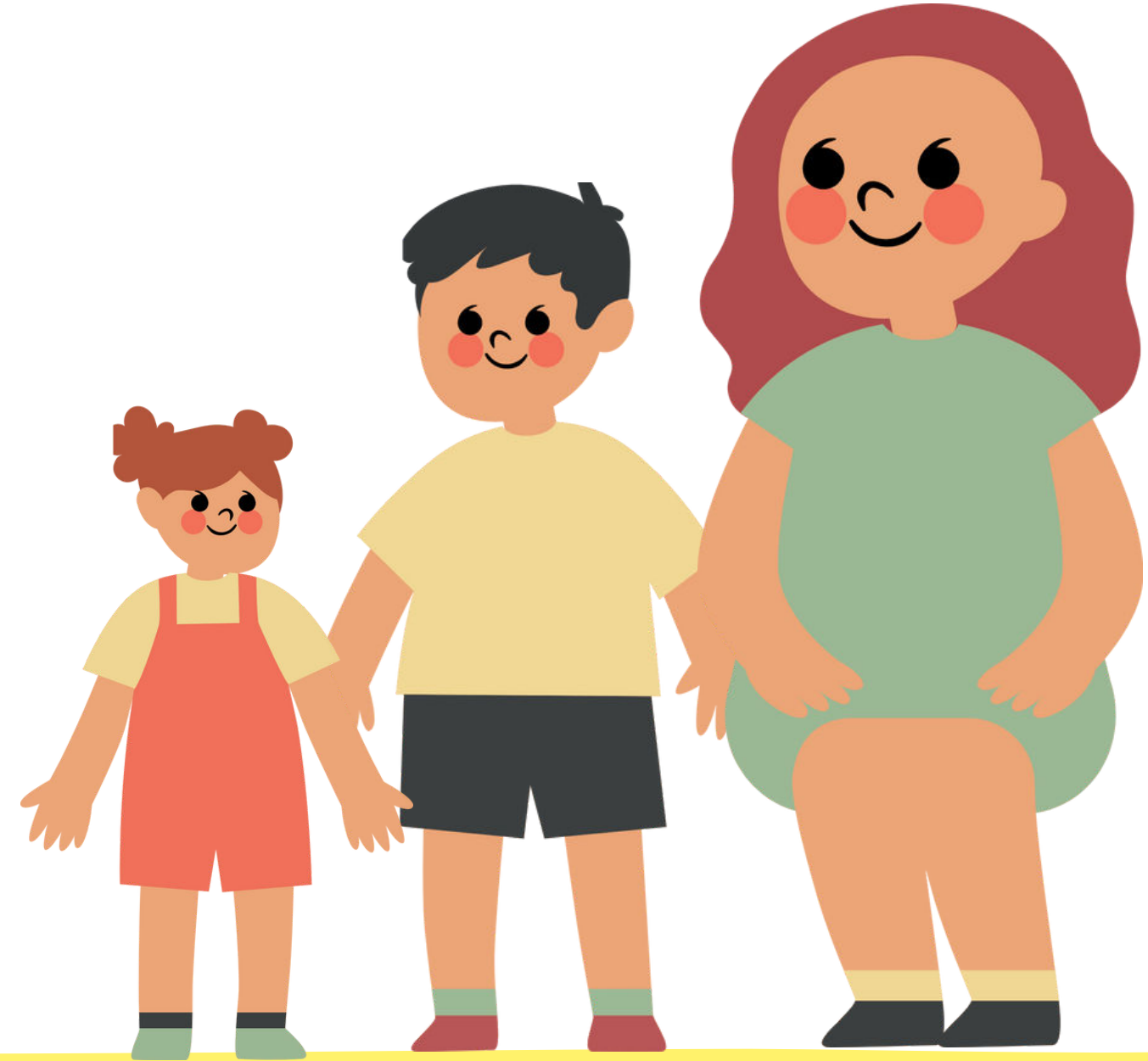
Emir ayağa kalkıp, "Eğer biri beni rahatsız eder ve bana dokunmaya kalkarsa kaçacağım, bağıracağım ve korkmayacağım." dedi.
Odasına doğru giderken şunları söylüyordu:

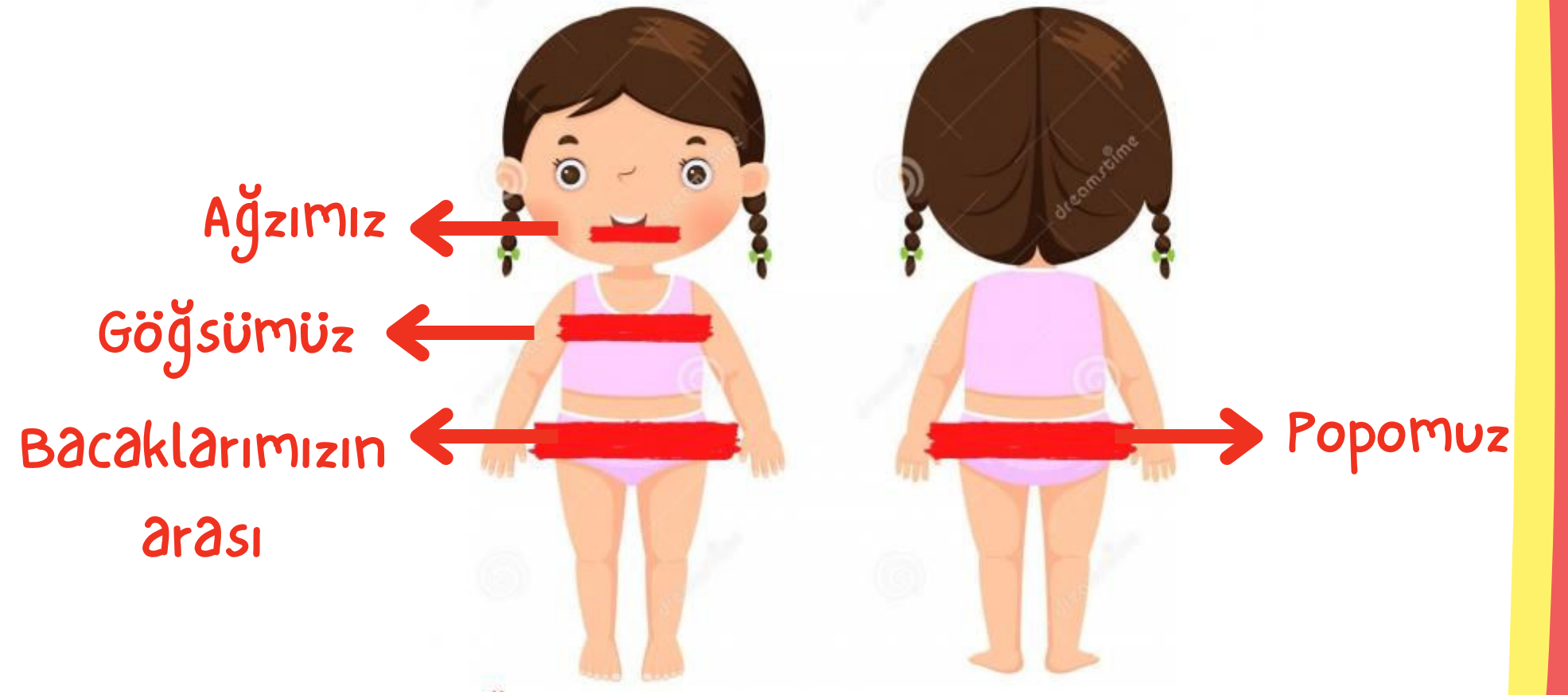
"Bisikletim kırmızı çizgim, oyuncaklarım kırmızı çizgim. Kimse onlara dokunamaz. Eğer onlara dokunan olursa süratlarına aslan gibi kükrerim. Hrrrr. Asla izin vermeyeceğim, asla."

Annesi arkasından, "Emir yanıma gelir misin? Kardeşin Rana'ya beraber anlatalım." diye seslendi.

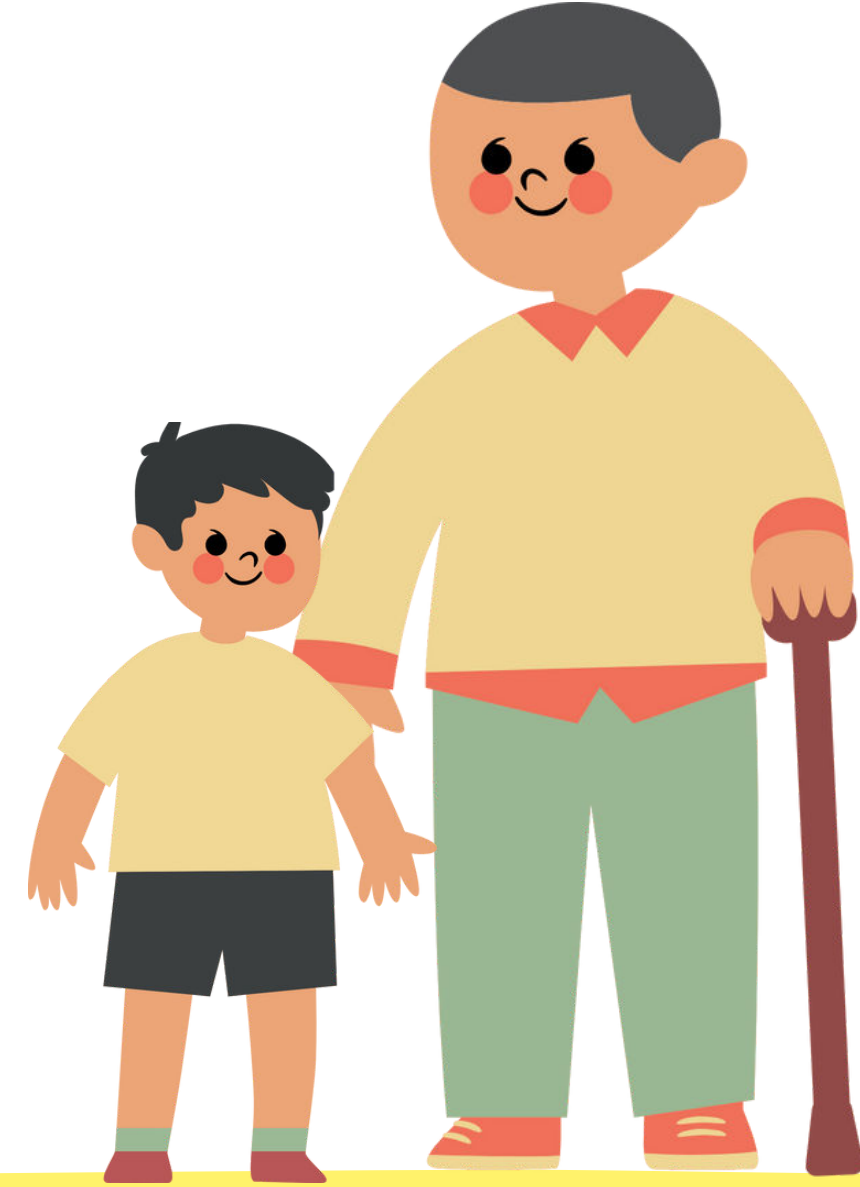
Evet, çocuklar. Tıpkı Emir'in annesinin söylediği gibi bizim de özel bölgelerimiz var ve bunlar bizim kırmızı çizgimiz.

Bu bölgelere bizim dışımızda
kimse dokunamaz.

Uyandıımızda annemiz bize sarılıp bizi öpebilir, anneanne ve dedemiz bizi gördüğünde bizimle kucaklaşabilir, babamız iyi geceler demek için bize sarılabilir. Bunlar iyi dokunmalardır.

Kötü dokunmalar ise, canımızı acıtan,
bizi korkutan ve sinirlendiren
dokunmalardır. Tanımadığımız
insanların istemediğimiz halde bize,
özel bölgelerimize dokunması kötü
dokunmadır.

**Evet, çocuklar eğer biri bizim
kırmızı çizgimizi aşarsa ne
yapmalıyız? Emir'in annesi neler
söylemişti?**

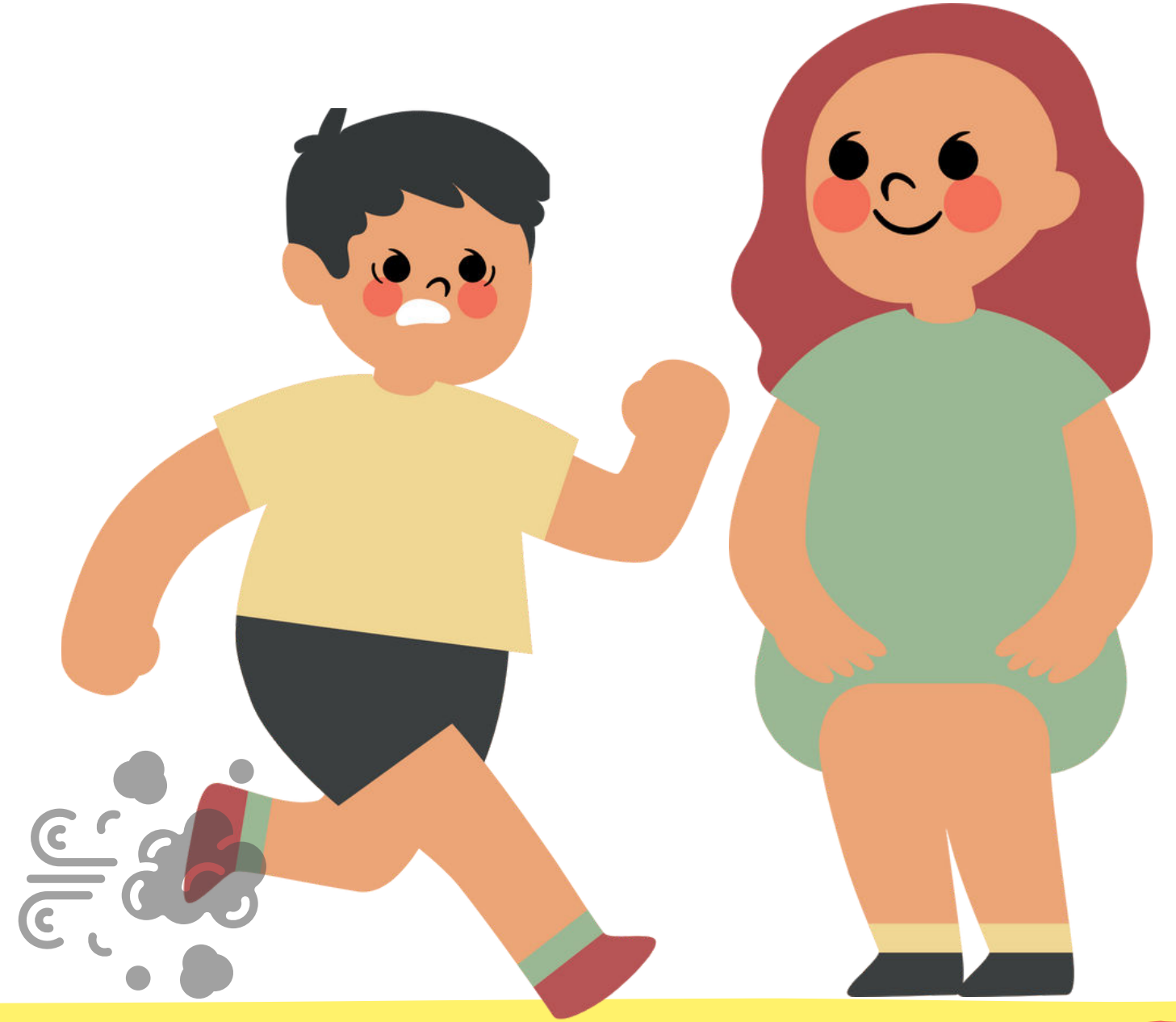
Yüksek sesle "HAYIR!" diye
bağıracağız.

Hemen oradan kořarak
uzaklařacađız.

Güvendiđimiz bir yetişkinin (annemiz,
babamız, öğretmenimiz) yanına gidip
ona olanları anlatacağız.

“

Avcılar Rehberlik ve Araştırma Merkezi

YARARLANILAN KAYNAKLAR

- Barraç, S. M., Kırmızı Çizgi. çev. Ebru Akkaş Kuseyri. 2017

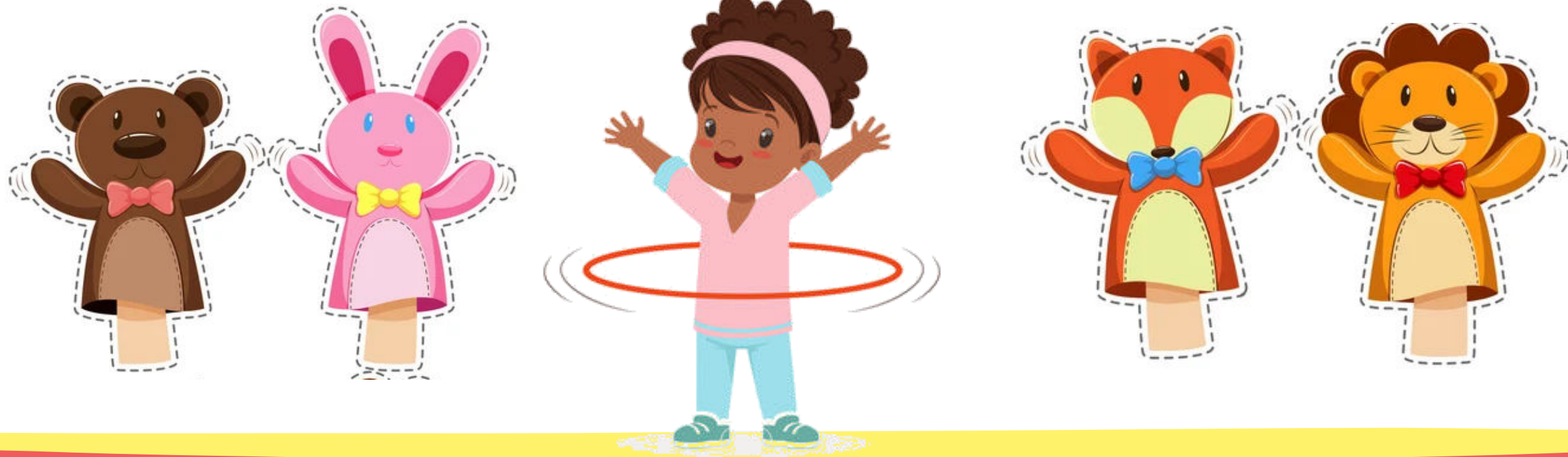

“

Avcılar Rehberlik ve Araştırma Merkezi

UYGULAYICIYA NOTLAR

- Hikaye anlatılırken kuklalar kullanılabilir.
- Çocukların bedenlerine ilişkin farkındalığı arttırmak ve somutlaştırmak için kırmızı bir hulahop kullanılabilir.

“

AVCILAR REHBERLİK VE ARAŞTIRMA MERKEZİ

